

SUURATUL AHKQOFI (46)

Ó sò kalè ni Makkah.

Aáyàa rè sù jẹ márùndínlógójì (35).

Ní orúkọ Allaahu, Ọlópọ àánú, Aláànú jùlọ.

1. Haa, Miim (Allaahu ni Ó mò ìtumọọ wọn).

2. Ìwé-Mímọ náà (Al-Kur'aanu) sò kalè lati ọdọ Allaahu, Abiyi jùlọ, Ọjọgbón jùlọ.

3. Àwà kò dá àwọn sánmọ àti ilẹ àti nńkan tí ó wà láàrin wọn bíkòşẹ pẹlúu ọ̀títọ àti fún àkókò kan tí A yàn. Àti pé àwọn tí wọn sàì gba (Allaahu) gbọ́ n kúrò nńbi nńkan tí wọn fí n ẹ̀ ikilẹ́ fún wọn.

4. Wí pé: Njẹ ẹ ri nńkan ti ẹ n kẹpẹ lẹyin-in Allaahu bi? Ẹ fi nńkan tí wọn ẹ ẹdàa rè hàn mí lóri ilẹ ayé. Tàbí wọn lówó nínú un dídá àwọn sánmọ ni? Ẹ mú iwé kan jáde fún mi èyí tí ó sò kalẹ síwájú eléyí, tàbí ilàna ìmọ kan tí ẹ bá jẹ olódodo.

5. Àti pé taani ẹni tí ó tún sìnà ju ẹni tí ó n kẹpẹ nńkan kan lẹyin-in Allaahu, nńkan tí kò le dá a lohun tití di ọjọ igbènde, bẹẹ sì ni wọn jẹ aláìbikítà nípa ipèẹ wọn.

6. Nígbà tí (Allaahu) bá kó àwọn èniyàn jọ (àwọn nńkan tí wọn n kẹ pẹ) yóò di ọ̀tá fún wọn, wọn yóò sì tako ìjòsìn-in wọn.

7. Àti pé nígbà tí wọn bá n ka àwọn àmii Wa tí wọn yanjú fún wọn, àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbọ́ yóò sọ nípaà ọ̀títọ nígbà tí ó dé wáá bá wọn pe: Idán tí ó hàn gbangba ni èyí.

8. Tàbí kí wọn máa wí pe: Níşẹ ni ó ro àròşọ rè fúnraa rè. Wí pé: Tí ó bá ẹ pe mo ro àròşọ rè ni, èyin kò lágbára láti ẹ nńkan kan fún mi lódọ Allaahu. Ọ̀n ni Ó mò jùlọ nípaà isókúşọ tí ẹ n sọ sí I. Ọ̀n tí tó ní elẹ́rì ní ààrin èmi pẹlúu yín. Àti pé Ọ̀n ni Aláforìjì jùlọ, Aláànú jùlọ.

سورة الأحقاف

مكية وآياتها خمس وثلاثون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

٢ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا

أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ۚ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ

شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۖ أَتُنَوِّى بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا

أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا

يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ

غَافِلُونَ ۚ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً

وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۚ وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ

ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا

جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۚ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي

وَبَيْنَكُمْ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝